

palees fainud oli, siis kinnitas tema oma wanematele, et tema oma jalga itas enam ühe seestuguse maja läwe üle tösta ei taha. Muusika, maalimine ja looduse ilu olid temale aga armad, tema luuletas ise ja luges suure himuga Wana-Greekaste luuletust. Aga juba poissitse-pöörel oli pühakirja lugemine temal kõige armjam, mille õpetused selle-aegse elukõrksusega nii vähe tollu mahtusid ja mille prohveti-sõnad püttudele nii raskeid nihilusti ähwardasid. Tundide faupa wōis tema kui poissile ja kui noormees altarite ištete peal ja metsade varjus maas olla ja omale silmapiiratega jõudu paluda, kõrgete ja madasate umbwooruste waasta wōidelsa, mida tema igal päädval oma ümber nägi.

Moore Girolamo hoidmine üksiku elu ja maaismast põgenemise poole saiwad täit wōimust tema üle, kui armastuse tuli ka tema noores südames üles leekas, tema seda ühest kõrgemast seisustest neivule tunnistas ja waastuseks sai: „Üks Strozzi ei alanda ennast mitte ühendusele ühe Savonaraga!“ See meel, mis ennast enne juba maaismast lahutanud, põõris ennast niiud ainult juulissitude asjade poole, ja kui veel ühe munga justus teba läbi oli pörutanud, siis oli tema nõu kloostresse minna kindel. Jüriskuu 24. päädval 1475 läts tema salaja wanemate majast õra ja

aastus Bolognas pühha Dominikuse Kloostressesse. Seast kirjutas tema wanematele: „Mis mind sundinud on kloostressesse minema, see on maailma määratu viljelus ja inimeste lurjus, roojus, pettus, kõrksus, ebajumalate teenistus, needmine ja Jumala-teutamine igal viisil; nii faugele on maailm juba jõudnud, et üht õiglast inimest enam ei leita. . . Mina ei wōinud Italia pimestatud rahwaste surjust enam välja fannatada, kus tööt woorus ladunud on ja kõik toorus hõitseb. . . Kas ei pia Teie seda mitte ühels armuls, et üks Teie poegadest Kristuse wōitleja on? Kui Teie minu hing eohlemi armastate, kui minu ihu, siis piiate hõiskama selle auu üle.“ — Just alandlik ei ole see ühe 23aastase noormehe kiri tuli mitte, aga iseenese-tundmisse ja patulahjetsemisse sügavustesse on Savonarola järgmine elu teda tuli viinud, kui tema sa kõige oma eluaea selles kindel oli, et Jumal teda isärkanis suurtelje ja kõrgetele tegudele lutsunud.

Bologna kloostres oleks woorus-agar noormees hea meelega kõige alamaid teenistusi tallitanud, aga tema ülemad tundistwad pea tema waimu õra ja juhatasiwad teda teabuksile õppimiselle. Teda pandi sisseastujate õpetajaks ja seitse aastat on tema ülideust õpetanud, tunni teba cathedre pealt fantele peale futsuti ja pühafiti jälle kõige tema